

1) dr hab. Rafał Ciesielski - Jagiellonian University in Kraków
A very good, theoretical and analytical submission of the issue of jazz improvisation from the perspective of its linear (melodic) nature, based on numerous examples (Coltrane, Shorter, Perry, Hancock, Jarret and others).

b) dr hab. Krzysztof Sz wajgier - Academy of Music in Kraków

Original, polish version:

Linear Tonality in Jazz Improvisation. Extending diatonic, chord/scale-based "Tonality" with a focus on development of the coherence of the melodic line rather than superimposed vertical relationships Andy Middletona to autorska propozycja nowego spojrzenia na relacje melodyczno-akordowe w jazzie. Chodzi o ujęcie tych relacji od strony własnej, autonomicznej tonalności, jaką rozbudowuje tor procesu melicznego niezależnie od ciężarów tonalno-harmonicznych. Na przykładzie licznych odwołań do historii jazzu, od be-bopu począwszy, Middleton ukazuje emancypację melodyki w instrumentach solowych, prowadzącą do całkowitej ich współbrzmieniowej samodzielności. Takie ujęcie jest świeże także na gruncie ogólnej teorii muzyki, gdzie na powiązania horyzontalne w harmonice zwraca się, poza zasadami łączenia akordów, zbyt mało uwagi.

Tekst Middletona wyróżnia się wysokim poziomem myśli teoretycznej. Co jest szczególnie cenne, dotyczy zagadnień o dużym stopniu uogólnienia, konkretyzowanego jednak w sposób analityczny adekwatnymi przykładami. Autor swobodnie wkracza w obszary estetyki, a nie stroniąc od ocen także aksjologii, zmierzając w końcu ku filozofii indeterminizmu. Artykuł jest zapisem nie tylko doświadczeń artysty, ale i metodologii dydaktycznej formułującej skuteczne strategie gry improwizowanej w kontekście złożonej materii post-freejazzowej.

Andy Middleton is the author's proposal for a new look at melodic-chord relationships in jazz. The idea is to approach these relations from the side of their own autonomous tonality, which is extended by the track of the melodic process independently of tonal-harmonic strings. Using numerous references to the history of jazz, from be-bop onward, Middleton shows the emancipation of melody in solo instruments, leading to their complete consonant independence. Such an approach is also fresh on the ground of general music theory, where horizontal connections in harmony receive too little attention, apart from the principles of chord combinations.

Middleton's text stands out for its high level of theoretical thought. What is particularly valuable is that it deals with issues with a high degree of generalization, concretized, however, analytically with adequate examples. The author freely enters the areas of aesthetics, and, not shying away from

assessments, also axiology, eventually heading towards the philosophy of indeterminism. The article is a record not only of the artist's experience, but also of a didactic methodology formulating effective strategies for improvised playing in the context of complex post-freejazz material.